

Αριθμός 1451/2010

ΤΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ ΤΟΥ ΑΡΕΙΟΥ ΠΑΓΟΥ

ΣΤ` Ποινικό Τμήμα

Συγκροτήθηκε από τους Δικαστές: Δημήτριο Πατινίδη, Αντιπρόεδρο του Αρείου Πάγου, Νικόλαο Κωνσταντόπουλο, Παναγιώτη Ρουμπή, Χριστόφορο Κοσμίδη και Κυριακούλα Γεροστάθη-Εισηγήτρια, Αρεοπαγίτες.

Συνήλθε σε δημόσια συνεδρίαση στο Κατάστημά του στις 18 Μαΐου 2010, με την παρουσία του Αντεισαγγελέα του Αρείου Πάγου Νικόλαου Μαύρου (γιατί κωλύεται ο Εισαγγελέας) και της Γραμματέως Πελαγίας Λόζιου, για να δικάσει την αίτηση του αναιρεσείοντος - κατηγορουμένου Α. Λ. του Β., κατοίκου ..... , που εκπροσωπήθηκε από τον πληρεξούσιο δικηγόρο του Νικόλαο Μαυρομάτη, περί αναιρέσεως της 2730/2009 αποφάσεως του Πενταμελούς Εφετείου Αθηνών. Με πολιτικώς ενάγουσα την Ανώνυμη Εταιρεία με την επωνυμία "....." που εδρεύει στο ..... , Αττικής και εκπροσωπείται νόμιμα και που στο ακροατήριο εκπροσωπήθηκε από τους πληρεξούσιους δικηγόρους της Ιωάννη Ψιλογιάννη και Πέτρο Μαστοράκη. Το Πενταμελές Εφετείο Αθηνών, με την ως άνω απόφασή του διέταξε όσα λεπτομερώς αναφέρονται σ` αυτή και ο αναιρεσείων - κατηγορούμενος ζητεί την αναιρέση αυτής, για τους λόγους που αναφέρονται στην από 10 Δεκεμβρίου 2009 αίτησή του αναιρέσεως, η οποία καταχωρίστηκε στο οικείο πινάκιο με τον αριθμό 231/2010.

Αφού άκουσε Τους πληρεξούσιους δικηγόρους των διαδίκων, που ζήτησαν όσα αναφέρονται στα σχετικά πρακτικά, καθώς και τον Αντεισαγγελέα, που πρότεινε να γίνει δεκτή εν μέρει η προκείμενη αίτηση αναιρέσεως.

ΣΚΕΦΘΗΚΕ ΣΥΜΦΩΝΑ ΜΕ ΤΟ ΝΟΜΟ

Το Πενταμελές Εφετείο Αθηνών, ως δευτεροβάθμιο Δικαστήριο, με την 2730/2009 απόφαση του καταδίκασε τον αναιρεσείοντα σε ποινή καθείρξεως έξι (6) ετών και χρηματική ποινή δεκαπέντε χιλιάδων (15.000) ευρώ για την αξιόποινη πράξη της παραβάσεως του άρθρου 66 παρ. 1 και 3 του Ν. 2121/1993. Κατά της αποφάσεως αυτής άσκησε ο αναιρεσείων νομοτύπως και εμπροθέσμως την κρινόμενη αίτηση - δήλωση αναιρέσεως, η οποία πρέπει να γίνει τυπικά δεκτή και να ερευνηθεί ως προς το παραδεκτό και βάσιμο των λόγων της.

Κατά το άρθρο 66 παρ. 1 του ν. 2121/1993 "πνευματική ιδιοκτησία κλπ", τιμωρείται με φυλάκιση τουλάχιστον ενός έτους και με χρηματική ποινή 1-5 εκατομμύρια δραχμές, όποιος χωρίς δικαίωμα και κατά παράβαση των διατάξεων του νόμου αυτού ή διατάξεων των κυρωμένων με νόμο διεθνών συμβάσεων για την προστασία της πνευματικής ιδιοκτησίας, εκτός άλλων περιπτώσεων, εγγράφει, αναπαράγει ή κατέχει με σκοπό να θέσει σε κυκλοφορία έργο που είναι αντικείμενο πνευματικής ιδιοκτησίας, στην περίπτωση δε που ο υπαίτιος τελεί τις ανωτέρω πράξεις κατ` επάγγελμα επιβάλλεται σ` αυτόν κάθειρξη μέχρι δέκα ετών και χρηματική ποινή 5-20 εκατομμυρίων δραχμών. Εξάλλου, η καταδικαστική απόφαση έχει την απαιτούμενη, κατά τα άρθρα 93 παρ. 3 του Συντάγματος και 139 του ΚΠΔ ειδική και εμπεριστατωμένη αιτιολογία, η έλλειψη της οποίας ιδρύει τον από το άρθρο 510 παρ. 1 στοιχ. Δ` του ίδιου κώδικα λόγο αναιρέσεως, όταν περιέχονται σ` αυτήν με πληρότητα, σαφήνεια και χωρίς αντιφάσεις ή λογικά κενά τα πραγματικά περιστατικά που προέκυψαν από την αποδεικτική διαδικασία, στα οποία

στηρίχθηκε η κρίση του δικαστηρίου για τη συνδρομή των αντικειμενικών και υποκειμενικών στοιχείων του εγκλήματος, οι αποδείξεις που τα θεμελιώνουν και οι νομικοί συλλογισμοί υπαγωγής των περιστατικών αυτών στην ουσιαστική ποινική διάταξη που εφαρμόστηκε. Για την ύπαρξη τέτοιας αιτιολογίας είναι παραδεκτή η αλληλοσυμπλήρωση σκεπτικού και διατακτικού της απόφασης που αποτελούν ενιαίο σύνολο.

Στην προκειμένη περίπτωση το Πενταμελές Εφετείο Αθηνών προκειμένου να καταλήξει στην καταδικαστική για τον αναιρεσιόντα κρίση του δέχθηκε ότι: Επειδή, από τις καταθέσεις των μαρτύρων της κατηγορίας και της υπεράσπισης, που εξετάστηκαν ενόρκως στο Δικαστήριο τούτο, την ανώμοτη κατάθεση του εκπροσώπου της πολιτικώς ενάγουσας, και οι οποίοι αναφέρονται ονομαστικά στα πρακτικά, τα πρακτικά της πρωτοβάθμιας δίκης, που αναγνώστηκαν, καθώς και από τα έγγραφα, που αναγνώστηκαν και αναφέρονται στα πρακτικά, την απολογία του κατηγορουμένου και την όλη αποδεικτική διαδικασία αποδείχθηκε ότι στη ..... (...) ο κατηγορούμενος Α. Λ. διατηρούσε ισόγειο κατάστημα, στο οποίο πωλούσε CD. Έτσι την 13-4-2000 σε έρευνα που έγινε από το Τμήμα Οικονομικών Εγκλημάτων της Ασφάλειας Αττικής βρέθηκε να κατέχει στο εν λόγω κατάστημα με σκοπό να τους θέσει σε κυκλοφορία 11.349 ψηφιακούς δίσκους (CD) ελληνικού και ξένου ρεπερτορίου, που είχαν αναπαραχθεί και αντιγραφεί παράνομα από το περιεχόμενο γνήσιων υλικών φορέων, τους οποίους νομίμως είχαν παράγει οι εταιρείες που αναφέρονται στο διατακτικό. Ένα μέρος των ψηφιακών δίσκων αναφέρεται ενδεικτικά στο διατακτικό της παρούσης. Οι δίσκοι αυτοί ήταν κλεψίτυποι, διότι δεν έφεραν ταινία γνησιότητας, την ιριδίζουσα γραμμή που φέρουν τα γνήσια CD, τα δε εξώφυλλα τους ήταν σε φωτοτυπία.

Επίσης δεν ανέφεραν τα ονόματα του παραγωγού ή του δημιουργού του δίσκου. Είχαν δε αντιγραφεί παράνομα χωρίς την άδεια των νομίμων παραγωγών και εκτελεστών καλλιτεχνών. Εξάλλου ο κατηγορούμενος διέπραξε το αδίκημα κατ' επάγγελμα, καθόσον οι περιστάσεις υπό τις οποίες τελέστηκε φανερώνουν ότι μετέρχεται το έγκλημα κατ' επάγγελμα, αφού είχε διαμορφώσει την ανάλογη υποδομή, διότι διατηρούσε κατάστημα πώλησεως CD, τηρούσε χειρόγραφες σημειώσεις με τις παραγγελίες ποσοτήτων CD, τετράδιο (δειγματολόγιο) που περιείχε εξώφυλλα CD διαφόρων ερμηνευτών και κατείχε μεγάλο αριθμό παράνομων ψηφιακών δίσκων, με πρόθεση επανειλημμένης τέλεσης του εγκλήματος προς το σκοπό πορισμού εισοδήματος, ήτοι απόκτηση κέρδους από την έναντι τιμήματος πώλησης των εν λόγω CD. Επεδίωξε πράγματι ιδιαίτερα μεγάλο όφελος με αντίστοιχη ζημία των παραγωγών και εκτελεστών ερμηνευτών, αφού το κάθε CD θα επωλείτο προς 500 δρχ. το ένα, ενώ το γνήσιο επωλείτο προς 5.000 δρχ. το ένα (κατά το χρόνο τελέσεως της πράξεως). Ο κατηγορούμενος ομολόγησε ότι τα πλαστά CD ήταν δικά του, τόσο στους αστυνομικούς που τον συνέλαβαν, όσο και στο πρωτοβάθμιο δικαστήριο δια του πληρεξουσίου δικηγόρου του. Επομένως, ο κατηγορούμενος Α. Λ. πρέπει να κηρυχθεί ένοχος για το έγκλημα που του αποδίδεται (άρθρ. 66§§1,3 ν. 2121/1993). Ζητεί όμως να του αναγνωριστούν τα ελαφρυντικά της ειλικρινούς μεταμέλειας (άρθρ. 84§2 δ' ΠΚ) και της καλής συμπεριφοράς μετά την πράξης του (άρθρ. 84§2 ΠΚ). Το αίτημα αυτό πρέπει να απορριφθεί ως αβάσιμο. Διότι δεν αποδείχτηκαν περιστατικά, από τα οποία να συνάγεται ότι αυτός μετενόησε ειλικρινά, επιζητώντας να άρει ή να μειώσει τις συνέπειες της πράξης του. Ούτε επίσης αποδείχτηκαν περιστατικά, από τα οποία να προκύπτει ότι μετά την πράξη του για σχετικά μεγάλο διάστημα συμπεριφέρθηκε καλά. Περαιτέρω, το διατακτικό της απόφασης έχει το ακόλουθο περιεχόμενο:

Κηρύσσει τον παραπάνω κατηγορούμενο Α. Λ. ένοχο του ότι: Στην ..., στην οδό ... την 13-4-2000 κατά παράβαση του νόμου περί πνευματικής ιδιοκτησίας κ' διατάξεων των κεκυρωμένων με νόμο διεθνών συμβάσεων για την προστασία συγγενικών δικαιωμάτων, χωρίς την άδεια του ερμηνευτή

ή εκτελεστή καλλιτέχνη και χωρίς την άδεια του παραγωγού του υλικού φορέα ήχου κατείχε με σκοπό να θέσει σε κυκλοφορία, υλικούς φορείς ήχου που περιείχαν μουσικά έργα που είχαν αντιγραφεί παράνομα από το περιεχόμενο των γνησίων υλικών φορέων ήχου. Ειδικότερα, στον ως άνω τόπο και χρόνο, χωρίς την άδεια του ερμηνευτή εκτελεστή καλλιτέχνη και χωρίς την άδεια του παραγωγού του υλικού φορέα ήχου κατείχε 11.349 ψηφιακούς δίσκους 00 Ελληνικού και ξένου ρεπερτορίου, που είχαν αναπαραχθεί και αντιγραφεί παράνομα από το περιεχόμενο γνησίων υλικών φορέων, τους οποίους νομίμως είχαν παράγει οι εταιρείες ..... ψηφιακοί δίσκοι που κατασχέθηκαν και ενδεικτικά από τα κατασχεθέντα CD αναφέρονται τα κάτωθι: .....". Τα παραπάνω CD είχαν αντιγραφεί παράνομα και χωρίς άδεια των νομίμων παραγωγών και των εκτελεστών από γνήσια CD. Με το να τα θέσει δε σε κυκλοφορία και ενεργώντας κατά επάγγελμα επεδίωξε μεγάλο οικονομικό όφελος με αντίστοιχη ζημία των παραπάνω παραγωγών και εκτελεστών ερμηνευτών των τραγουδιών. Αποφαίνεται ότι δεν συντρέχει περίπτωση αναγνώρισης ελαφρυντικής περίπτωσης στο πρόσωπο του κατηγορουμένου.

Με τις παραδοχές της αυτές, η προσβαλλόμενη απόφαση ουδεμία αιτιολογία και μάλιστα ειδική και εμπειριστατωμένη, όπως απαιτεί το Σύνταγμα και ο νόμος διέλαβε για την καταδικαστική για τον αναιρεσιόντα κρίση του, διότι δεν αναφέρονται οι τίτλοι των έργων που περιέχουν οι 11.349 ψηφιακοί δίσκοι ελληνικού και ξένου ρεπερτορίου που βρέθηκαν στο κατάστημα του αναιρεσιόντος και κατασχέθηκαν, ούτε ποιοι είναι οι ερμηνευτές και εκτελεστές των έργων αυτών καλλιτέχνες, δηλαδή στοιχεία που αποτελούν το αντικείμενο της πνευματικής ιδιοκτησίας, ούτε, περαιτέρω προσδιορίζεται ποια από τις μνημονευόμενες φωνογραφικές εταιρείες είναι η παραγωγός εκάστου εξ αυτών, η έλλειψη άδειας της οποίας, καθιστά παράνομη την αναπαραγωγή τους και την κατοχή τους με σκοπό να τεθούν σε κυκλοφορία. Η ενδεικτική και μόνο αναφορά στο διατακτικό της απόφασης τίτλων των μουσικών έργων των υλικών φορέων που κατασχέθηκαν και των ερμηνευτών καλλιτεχνών αυτών δεν αρκεί για τη στοιχειοθέτηση του αντικειμένου της πνευματικής ιδιοκτησίας και συναφώς για την πληρότητα της αιτιολογίας της καταδικαστικής απόφασης σύμφωνα με το Σύνταγμα και το Νόμο. Επομένως, πρέπει κατά παραδοχή του δεύτερου λόγου αναιρέσεως από το άρθρο 510 παρ. 1 στοιχ. Δ` ΚΠΔ να αναιρεθεί η προσβαλλόμενη απόφαση. Ο πρώτος λόγος αναιρέσεως ότι το δικαστήριο έλαβε υπόψη ανύπαρκτα αποδεικτικά μέσα, παρεκτός ότι παρίσταται πλέον χωρίς αντικείμενο, είναι αβάσιμος διότι από την επισκόπηση των πρακτικών της προσβαλλόμενης απόφασης σαφώς προκύπτει ότι η αναφορά στο προίμιο του σκεπτικού της, σε μάρτυρες κατηγορίας που εξετάστηκαν ενώ δεν εξετάστηκαν, οφείλεται σε προφανή παραδρομή. Ακολουθώντας, πρέπει να παραπεμφθεί η υπόθεση για νέα συζήτηση στο ίδιο δικαστήριο που εξέδωσε την απόφαση, αφού είναι δυνατή η συγκρότηση του από άλλους δικαστές, εκτός εκείνων που δίκασαν προηγουμένως (αρθρ. 519 ΚΠΔ).

ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΛΟΓΟΥΣ ΑΥΤΟΥΣ

Αναιρεί την 2730/2009 απόφαση του Πενταμελούς Εφετείου Αθηνών.

Παραπέμπει την υπόθεση αυτή για νέα συζήτηση στο ίδιο δικαστήριο που θα συγκροτηθεί από άλλους δικαστές, εκτός από εκείνους που δίκασαν προηγουμένως.

Κρίθηκε και αποφασίσθηκε στην Αθήνα στις 7 Ιουλίου 2010.

Δημοσιεύθηκε στην Αθήνα, σε δημόσια συνεδρίαση στο ακροατήριό του στις 26 Ιουλίου 2010.

Ο ΑΝΤΙΠΡΟΕΔΡΟΣ

Η ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ

